

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. rožnika 1913.

Leto XIV.

Pesem o tujini.

Iz vasice tam v dolini
šel je nekdej v tuji svet —
gledali za njim so dedje,
šel je v svet že mladih let.

Ko so na večer šli s polja
vsí počasi, trudni vsi,
v težki sapi so zastali:
drugi že med svet hiti.

In tako je šla mladina
cvetnih in nedolžnih lic —
iz tujine je ne skliče
starih mož tožeči klic.

Tujci so jih v grob zanesli,
tujci jih zagrebli v grob,
križa niso zasadili —
žalosten je tak pokop! —

In so prišli iz tujine
iskat ljubljenih gomil:
kot bi jih v srce urezal —
kosec je na njih kosil.

Jan Reginov.